

Povabili smo se na kavo

Plesalka sodobnega plesa: Urša Sekirnik

Sodobni ples se je v Evropi razvil v 20. stoletju s prenovo odnosa do glasbe in gledališča. Pri njem plesalec uporablja telo kot plesni inštrument, z njim lahko sprošča čustva ter se z njim sporazumeva. Škofjeločanka Urška Sekirnik, plesalka sodobnega plesa, se je letos vpisala na plesno akademijo SEAD, Salzburg Experimental Academy of Dance.

Kdaj si naredila prve plesne korake in kako so te ti pripeljali do sodobnega plesa?

Plesati sem začela že v vrtcu, potem pa sem imela dolg premor. Ponovno sem začela v drugem letniku gimnazije, najprej hip hop, naslednje leto pa jazz balet. Takrat sta bili to edini možni izbiri v Škofji Loki. Kasneje sem začela plesati sodobni ples v Kranju, pri plesnem učitelju Igorju Sviderskem. Vendar pa je ena izmed najpomembnejših prelomnic v mojem plesnem razvoju ustanovitev ARWE – skupine za eksperimentalni gib in izkušnje, ki sem jih pridobila pri delu s skupino. Leta 2004 sem skupaj s tremi plesalkami ustanovila skupino, katere namen je ustvarjalnost brez vnaprejšnjih omejitev s točno določenimi plesnimi tehnikami. Naš cilj je eksperimentiranje z gibi, s tem pa iščemo nov plesni material. Od takrat naprej smo ustvarile pet plesnih predstav.

Kje in kolikokrat treniraš? Ti kdaj primanjkuje motivacije?

Trenutno plešem vsak dan, saj imamo na akademiji zelo naporen urnik. Zjutraj začenjamo s sodobno tehniko in baletom, sledita pilates in joga, ta semester imamo enkrat na teden tudi tai čiči. Popoldne imamo različne delavnice, kot so improvizacija, koreografija, kompozicija in podobno. Pozno popoldne imam velikokrat še vaje za razne predstave, tako da pogosto pridem domov šele pozno zvečer, vendar mi motivacije kljub temu ne zmanjka.

Kaj rada počneš poleg plesa? Katere hobije imaš?

Trenutno se v celoti posvečam plesu in stvarjem, ki so povezane

z njim. Tu v Salzburgu mi za kaj drugega tudi primanjkuje časa in energije. Prosti čas, kar ga imam, izkoristim za branje knjig, sprehajanje po okoliških hribih, čez vikend pa se rada družim s prijatelji. Običajno študentsko življenje ...

Kdaj si začela nastopati? Ali pri sodobnem plesu tudi tekmujete?

Prve predstave smo skupaj s plesalkami imele v Škofji Loki, v Rdeči ostrigi. Gostovale smo tudi na prireditvah Teden mladih in Mesto v barvah ter v Plesnem teatru Ljubljana. Tam je bila premierno prikazana predstava, imenovana People. not.moving. V preteklosti smo sodelovale s Teatrom Frnikola pri predstavi V samotni bombažni polj. Nastopam kar pogo-

sto. Kar se tiče tekmovalnosti, je sodobni ples popolnoma netekmovalna zvrst plesa.

Na kaj si najbolj ponosna? Katera predstava ti največ pomeni?

Vsake toliko časa se lahko prijaviš na razpise, kjer za nagrado ponujajo kritje stroškov za predstavo. Na enem izmed takih razpisov, Ples Enter, ki sta ga razpisala Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti in Plesni teater Ljubljana in je namenjen mladim neuvveljavljenim koreografom, sva leta 2007 z Nino Jan zmagali s konceptom predstave People.not.moving. Na to sva z Nino zelo ponosni. Sicer sem pa stara 22 let, tako da je pred mano še dolga pot ...

Kakšni so bili občutki, ko si izvedela, da si sprejeta na plesno akademijo v Salzburgu?

Ne vem, kako bi to opisala. Glede na to, da sem si med vsemi akademijami najbolj želela priti na SEAD (Salzburg Experimental Academy of Dance), si lahko

vsak sam predstavlja občutke ob izpolnitvi sanj. Skratka, skakala sem od veselja, na realna tla pa se še nekaj časa nisem spustila.

Kako drago je šolanje na SEAD? Si pomagaš s študentskim delom?

Ker pri sodobnem plesu sponzorjev skorajda ni, si moraš največ sredstev pridobiti na prej omenjenih razpisih. Jaz sem se prijavila na razpis ministrstva za kulturo, ki razpisuje štipendije za študij v tujini in sem na srečo štipendijo tudi dobila. V Škofji Loki sredstva razpisuje tudi Jobstov sklad in od letos naprej Rotary club. Sicer nam je mladim ustvarjalcem zelo težko, saj medijske pozornosti pravzaprav nismo deležni.

Kakšni so tvoji cilji v bližnji in malo daljši prihodnosti?

Trenutno je pred mano še celoten študij na SEAD. Kar pomeni, da v Salzburgu ostajam še tri leta. Dolgoročni cilji? Ples, ples in še enkrat ples.

Monika Strel

